

[Hans Hansen (Rørby).]

for en Nævningedomstol, er ogsaa et Forhold, der har udsat Ministeren for stærk Kritik, særlig fra den saakaldte radikale Ungdom, der endog siger, at dette er Reaktionen Triumf. Jeg synes, det er skrappt. Nu kan man jo mene om Nævninger, hvad man vil, men dette, at Nævninger, som vi har set, udtaler deres „Ikkeskyldig“, selv om der foreligger Beviser for Skyld, kan dog vist ikke forsvares. Der maa være Grænser ogsaa for de dømmende Myndigheder, og de Grænser, den lovgivende Myndighed sætter, maa ikke overskrides af de dømmende Myndigheder, selv om der kan lægges aldrig saa mange Følelsemomenter ind i Sagen. Man kan mene, at Lovene bør ændres, men de maa ikke brydes, saa længe de bestaar, mindst af alt af de dømmende Myndigheder. Et andet Spørgsmaal er, om ikke det er muligt at føre Straffelovens Bestemmelser om betinget Straf ind i dette Lovforslag, og jeg vil gerne høre den højtærede Ministers Mening herom.

Til sidst en Bemærkning om Lovforslaget om Ændring i § 235 i Borgerlig Straffelov. Naar der i § 235 kommer til at staa som foreslaaet i Lovforslagets Stk. 1: „Med Bøde straffes den, der paa forargelig Maade reklamerer for eller udbyder til Salg Genstande eller Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab“ — synes jeg egentlig, det er nok. Der er ingen Grund til, at det offentlige gennem Sundhedsstyrelsen, Embedslægerne eller Politiet skal føre særlig Kontrol med disse Genstande eller med de paagældende Udsalg ud over den Kontrol, der i Almindelighed føres af det offentlige i den Henseende. Det er dog vist at føre det offentlige Tilsyn lidt for langt ud, det er dog vist at kæle lidt for meget for Statens Evne til at regulere. Man kan uden Skade, synes jeg, nøjes med Stk. 1 i den foreslaaede Affattelse, og jeg henstiller til det kommende Udvalg ogsaa at tage dette under Overvejelse.

Jeg anser dette Lovforslag for at være et ærligt Forsøg fra den højtærede Ministers Side paa at løse et vanskeligt Spørgsmaal. Det er nu i hvert Fald tydeligt fremgaaet af mine Udtalelser, hvordan min Indstilling over for dette Lovforslag er, men under Hensyn til den Usikkerhed, der præger hele denne Sag i Øjeblikket, maa vi fra vor Side naturligvis forbeholde os vor endelige Stilling, indtil vi ser, hvordan Forslaget kommer til at se ud, naar det er blevet be-

handlet i Udvalget og ved anden Behandling paa ny præsenteres Folketinget.

Aksel Larsen: Jeg tror, det vil være paa sin Plads i denne Debat at gøre opmærksom paa, hvad der er Begyndelsen til dette Lovforslag, hvad der er den egentlige Aarsag til, at det er fremkommet, hvad der egentlig er eller burde være Grundlaget for hele Diskussionen. Jeg tænker her paa den Skrivelse fra Retslægeraadet til Justitsministeriet, i Henhold til hvilken Kommissionen blev nedsat. Jeg vil med Formandens Tilladelse gerne citere Retslægeraadets Begrundelse. Det siges:

„Det er derhos formentlig utvivlsomt, at der i store Dele af Befolkningen hersker den Opfattelse, som i stadig højere Grad vinder Raaderum, at Fosterfordrivelse i meget vidt Omfang bør være straffri, en Opfattelse, som Gang paa Gang synes at have faaet Udtryk i Nævningeretternes Afgørelser.

Da der saaledes saavel hos danske Læger som i Befolkningen paa dette for Samfundet saa vigtige Omraade hersker en høj Grad af Usikkerhed, og da denne Usikkerhed, der synes skadelig for den almindelige Retsbevidsthed, efter Raadets Formening bør søges fjernet, skal man tillade sig at henstille til Justitsministeriets Overvejelse, at der nedsættes en alsidig sammensat Kommission med den Opgave at undersøge, om Afbrydelse af Svangerskab efter de her i Landet og i Udlandet indvundne Erfaringer under Hensyntagen til lægelige, juridiske og sociale Synspunkter bør være tilladt og i bekræftende Fald i hvilket Omfang.

Raadet vilde endelig anse det for meget paakrævet, om en saadan Kommission tillige overvejede Spørgsmaalet om, hvorvidt det er ønskeligt, at Staten støtter eller foranstalter et lægeligt Oplysningsarbejde med det Formaal at hindre, at Svangerskab indtræder mod vedkommende Kvindes Vilje.“

Naar vi ser paa det Resultat, der er kommet ud af den i Henhold til disse Betragtninger nedsatte Kommissions Arbejde i Form af Regeringens Lovforslag, der har fundet saa varm Tilslutning — jeg overdriver vist ikke, hvis jeg siger: fra 6 Partier her i Tinget —, saa maa man jo sige, at man er kommet betydelig langt væk selv fra det Grundlag, det konservativt indstillede Retslægeraad opstillede for Kommissionen.

Der behøver ikke at være lang Diskussion om, hvorvidt Svangerskabsafbrydelse